

Trajectbegeleiding op maat van mensen in armoede

*Aandachtspunten bij de capacity building voor
lokale partnerschappen*

Capacity building lokale partnerschappen

Vanaf 2024 zet Europa WSE versterkt in op de sociale inclusie van niet-beroepsactieve mensen in - veelal - maatschappelijk kwetsbare situaties. Omdat het bestaande aanbod deze groep niet voldoende bereikt of 'activeert', zetten ze in op de uitbouw van lokale netwerken of partnerschappen. Daarmee willen ze effectiever inspelen op de noden deze groep.

De zogenaamde *capacity building* voor deze lokale partnerschappen wordt momenteel vormgegeven door VVSG en VDAB, met ondersteuning van Europa WSE. Het Netwerk tegen Armoede maakt zich zorgen over deze samenstelling. Beide partners kampen namelijk met heel wat administratieve en institutionele drempels, waardoor het effectief bereiken en vasthouden van werkzoekenden in kwetsbare situaties een uitdaging is. Een lokale inbedding met samenwerkingen op vlak van werk en welzijn zijn daarbij - zoals voorzien in de partnerschappen - nodig. Maar om de lokale partnerschappen zo goed mogelijk af te stemmen op de noden van de doelgroep, is het cruciaal om **niet enkel bij de uitvoering, maar ook bij de uitwerking ervan te luisteren naar de stem van de doelgroep zelf.**

Om dit kracht bij te zetten, brengt het Netwerk tegen Armoede haar Verenigingen Waar Armen het Woord Nemen regelmatig samen in dialooggroepen en diverse overlegmomenten. Op 22 november organiseerden we bovendien een overkoepelende forumdag over het thema werk. Een 55-tal mensen in armoede uit 15 verschillende Verenigingen¹ uit Vlaanderen en Brussel gingen in gesprek over drempels naar werk en wat hen over die drempels zou kunnen helpen. Ze formuleerden aanbevelingen voor o.a. succesvolle trajecten richting werk of opleiding, menswaardig werk ... In wat volgt, lichten we de elementen toe die volgens hen cruciaal zijn voor de werking en het succes van de lokale netwerken.

Kwalitatieve trajectbegeleiding stelt de noden van kwetsbare werkzoekenden centraal

Het doel van de lokale partnerschappen is sociale inclusie van mensen in kwetsbare situaties. Werk is een van de mogelijkheden om te kunnen en mogen deel uitmaken van de samenleving. Een job laat mensen in armoede zich nuttig voelen, het geeft structuur aan de dag. Bovendien stijgt hun onafhankelijkheid en kracht om de armoedecirkel te doorbreken met de verdiende verloning. Een job kan hun eigenwaarde doen stijgen. Ze zijn niet langer afhankelijk van sociale uitkeringen, maar kunnen bijdragen aan de samenleving en op eigen benen staan.

Een belangrijke kanttekening hierbij: betaalde arbeid kan enkel een middel zijn tot sociale inclusie indien de verloning ook effectief hoog genoeg ligt. Mensen in armoede leven met een inkomen onder de armoedegrens. Ze moeten er door te werken substantieel financieel op vooruit gaan in plaats van achteruit. De uitkeringen in België liggen al vaak onder de armoedegrens. Helaas zijn ook de laagst betaalde jobs voor sommige huishoudtypes stilaan

---

¹ Deelnemende verenigingen waren: ATD Vierde Wereld, Betonne Jeugd, de Beweging van Mensen met een Laag Inkomen en Kinderen (Gent), De Fakkel, De Keeting, De RuimteVaart, De Sfeer, De Vrolijke Kring, Pigment, t'Hope, T'ANTWOORD, Teledienst Ninove, Ūze Plekke, Vierdewereldgroep Mensen voor Mensen en Warm Hart

onhoudbaar. Ze lonen te weinig, wat leidt tot een groter armoederisico in bepaalde jobs en/of sectoren². De laagste lonen en werkomstandigheden in diverse sectoren vragen dan ook dringend aandacht.

Maar los van een inkomen, is de erkenning van deel te *mogen* uitmaken van de samenleving even belangrijk. Maatschappelijke inclusie is dus meer dan onafhankelijk zijn van uitkeringen en een leefbaar inkomen verwerven.

Helaas maken mensen in armoede ook heel wat uitsluiting en stigmatisering mee op de werkvloer: mensen in armoede voelen zich onbegrepen door collega's, niet gewaardeerd, worden gepest of afgeblaft, en komen door hun levensloop (vroegtijdig schoolverlaten, beperkte competenties en werkervaring, gezondheidsproblemen, laag zelfbeeld, gaten in cv ...) in jobs terecht waar ze frequent als een nummer behandeld worden. Dit draagt niet bij aan hun eigenwaarde. Bovendien werkt het een draaideureffect in de hand, waardoor de stap naar de arbeidsmarkt soms nog groter wordt.

In wat volgt bespreken we enkele **cruciale elementen voor de sociale inclusie** voor mensen in armoede **via een traject naar werk of opleiding**.

- Gehoord worden
- Inspraak en eigen beslissingen maken
- De tijd om écht op maat te werken
- Kansen krijgen en fouten mogen maken
- Drempels structureel wegwerken
- Een stabiel inkomen boven de armoedegrens

Gehoord worden

Alles start bij gehoord worden. Maar daar mag het niet bij blijven. De persoonlijke context, wensen en noden van kwetsbare werkzoekenden moeten - net als bij werkzoekenden die zonder veel moeilijkheden werk vinden - de basis vormen voor het traject naar werk.

Laatst bij GTB had ik voor de eerste keer het gevoel dat er iemand naar me luisterde. Vorige afspraken werden opnieuw boven gehaald. Ze stelden in vraag of ik het effectief zo wou doen of het toch liever anders deed.

Tijdens gesprekken met officiële instanties zoals de VDAB of het OCMW komt voornamelijk feitelijke informatie aan bod. Door de strakke timing van de begeleiding gaat het gesprek vooral over de plichten van de werkzoekende, de stappen die gezet moeten worden, en de gevolgen wanneer dit niet correct gebeurt. Inhoud staat met andere woorden centraal. Dat

---

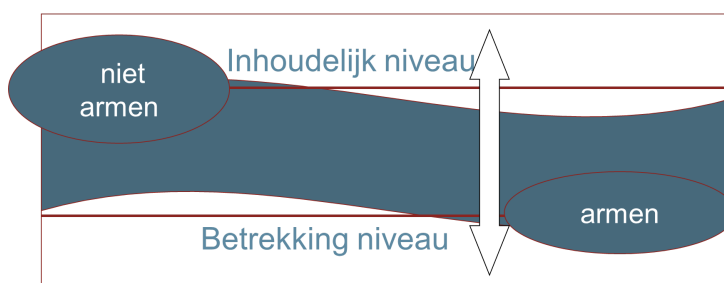
² [Alsmaar meer huishoudhulp belanden in de armoede | Het ACV](#)

klinkt misschien logisch. Toch heeft deze sterk **inhoudelijke focus vaak niet het gewenste effect**, vanwege de beperkte mentale ruimte bij mensen in armoede.

Mensen in armoede geven aan dat voor hen het **betrekkingsniveau** de bovenhand neemt. Zich gehoord - en dus ook geholpen - voelen, gaat in de eerste plaats over het relationele aspect van de communicatie. **Pas wanneer mensen in armoede vertrouwen ontwikkelen** en zich niet veroordeeld voelen door hulp- en dienstverleners, **vindt inhoudelijke informatie zijn weg**.

Een goed gesprek is als ik het gevoel krijg dat die persoon mij begrijpt, over wat ik spreek en wat ik wil bereiken. En dat die mij dan het gevoel geeft dat ze mij gaat helpen. Dat ik er niet alleen voor sta. Ze mogen me zeker niet het gevoel geven dat ik na het gesprek niks meer van hen ga horen.

De gelaagdheid van de communicatie

Ik kon vroeger na een bezoek aan de dienstverlener in de vereniging aankomen en zeggen dat ze mij totaal niet geholpen hadden of dat de maatschappelijk werker niet wou luisteren. Maar dat was puur buikgevoel. Als een werker dan belde naar die dienst, bleek dat ze vaak wel inhoudelijk goede info hadden gegeven, maar dat was bij mij gewoon niet binnengekomen.

Inspraak en eigen beslissingen maken

Het bevorderen van de maatschappelijke participatie van personen in kwetsbare situaties **vertrekt altijd vanuit inspraak van de mensen zelf. Enkel zo is een traject écht op maat**. Mensen in armoede zijn bijzonder kwetsbaar. Ze kennen vele uitsluitingen op de verschillende levensdomeinen. Dat ze de kloof tussen 'kansrijk' en 'kansarm' niet altijd op eigen kracht kunnen overbruggen, betekent niet dat zij niet **aan het stuur van hun eigen traject** mogen zitten. Toch doet de manier waarop reguliere dienstverlening georganiseerd is, dit vaak uitschijnen.

Mensen in armoede willen - net als iedereen - werk doen dat ze graag doen. In tegenstelling tot mensen die niet in armoede leven, zijn ze vaak afhankelijk van dienst-/hulpverlening om daar te geraken: ze moeten bijvoorbeeld toestemming krijgen om zich bij te scholen in een

richting naar keuze. Toestemming die ze niet altijd krijgen. Deze afhankelijkheidsrelatie toont hen dat ze er niet volwaardig bij horen in de samenleving - en dus ook op de arbeidsmarkt.

Van mijn vorige maatschappelijk werkster bij het OCMW mocht ik geen opleiding starten. Ik heb geen diploma van het secundair onderwijs, dus dat heeft een grote invloed op mijn jobmogelijkheden. Ondertussen heb ik een goede maatschappelijk werker. In mijn GPMI zijn geen onhaalbare, strenge dingen opgenomen. Het komt niet dwingend over. Dat helpt.

De tijd om écht op maat te werken

Echt op maat werken betekent soms ook buiten de lijntjes durven kleuren. Bestaande **dienstverlening is vaak te versnipperd**. Het richt zich op één levensdomein of probleem tegelijk. Terwijl problemen voor mensen in armoede juist allemaal met elkaar samenhangen. Vaak hebben ze een gemeenschappelijke basis, maar lijkt dienstverlening door de versnipperde aanpak vooral aan **symptoombestrijding** te doen.

Om onze problemen aan te pakken, moeten we naar allerlei verschillende instanties. Je moet er steeds opnieuw je verhaal doen en elke dienstverlener pikt eruit wat zij vanuit hun werking kunnen aanpakken. Voor de rest word je weer doorgestuurd naar een andere dienst. Aan de kern van je problemen wordt daardoor vaak niet geraakt.

Kwalitatieve trajectbegeleiding besteedt niet enkel aandacht aan de drempels en de samenhang daartussen op alle mogelijke levensdomeinen. Ze voorziet daar ook voldoende tijd voor. Momenteel zijn trajecten - o.a. door administratieve redenen - vaak erg beperkt in de tijd. Door de complexiteit van de drempels en moeilijkheden bij mensen in armoede, is de voorziene begeleidingstermijn veelal onvoldoende. Daardoor worden mensen in armoede vaak van het kastje naar de muur worden gestuurd, ontwikkelen ze de overtuiging dat trajecten “*toch niks opleveren*” en dat ze van traject naar traject gaan zonder dat er fundamenteel iets aan hun situatie verandert.

Ik heb geen diploma van het middelbaar, dus wou via de VDAB mijn diploma behalen. In plaats daarvan kreeg ik jobcoaching. Voor mij voelde dat als bezigheidstherapie. Ik deed o.a. een stage van 6 maanden. Uit die trajecten kwam nooit iets. Ze stopten gewoon plots. Diploma's primeren, maar ik krijg die kans niet.

Als de lokale partnerschappen willen slagen in hun opzet - de sociale inclusie van mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt versterken - dan zullen ze moeten loskomen van het gangbare stramien van de VDAB of OCMW's. Die werkwijze is vaak te rigide voor de begeleiding van mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. De methodiek van het **outreaching werken** is hier meer op zijn plaats. Deze maakt het mogelijk om **uit de hokjes van bestaande dienstverlening te breken**. Er is geen vastgestelde eindtermijn of einddoel van de begeleiding. Integendeel, alles gebeurt **op maat en op het tempo van de cliënt**³.

---

³ [Niet iedereen die het eigen kantoor verlaat, werkt outreachend | Cis Dewaele - Sociaal.net](#)

Kansen krijgen en fouten mogen maken

Bij reguliere begeleiding naar werk ligt de **focus sterk op de plichten** van de (langdurig) werkzoekende en de gevolgen als iemand deze niet tijdig nakomt. Dat doet **de idee** leven bij mensen in armoede dat ze **geen fouten mogen maken**.

Als er in de vereniging een fout gemaakt wordt, zoeken ze uit hoe dat komt en word je ondersteund. Bij de VDAB maak je een fout en word je geschorst.

De vereniging gebruikt een positieve benadering. Ze kijken naar je talenten en blijven die benoemen, ook als het moeilijk gaat. Je kan er jezelf zijn en je krijgt er meer kansen om jezelf te ontplooiën. VDAB geeft het gevoel van stress en controle. Dat verlamt.

We verwachten ook bijzonder veel van mensen in armoede, en zien dat vanuit een 'voor wat hoort wat'-discours vaak als vanzelfsprekend. Professor Wim Van Lancker beschreef het onlangs nog als volgt⁴:

We verwachten heel veel van mensen in armoede. Eigenlijk veel meer dan dat we gewoon van mensen in de middenklasse verwachten. Ze moeten aan die verwachtingen voldoen in een context die hen eigenlijk niet toelaat om aan die verwachtingen te voldoen. En als ze daar niet aan voldoen, wat dan meestal zo is, dan kunnen we zeggen: "Ja, ziet ge wel. Als ge niet wilt, voor wat hoort wat. We gaan nu strenger zijn en we gaan nu misschien nog een beetje korten in uw uitkering." Waardoor dat ge natuurlijk alles nog erger maakt.

Iedereen maakt fouten of ontdekt gaandeweg dat bepaalde dingen niet werken voor hen. Dat is voor mensen in armoede niet anders. **Laat mensen niet los als het even moeilijk gaat**. Een traject naar werk is geen rechte lijn vooruit waarbij de eindmeet zonder slag of stoot bereikt wordt. **Kijk wat er precies is misgelopen** en hoe het van daaruit verder kan.

Als iets misgaat, zou ik een paar keer willen afspreken om te bespreken wat er precies is gebeurd. Zodat de begeleider weet hoe hij ermee aan de slag moet gaan. Maar zo'n gesprek voeren is niet altijd gemakkelijk.

Voor sanctionering is geen plaats in de lokale partnerschappen. Dat staat haaks op de vertrouwensbasis die nodig is voor sociale inclusie van mensen in armoede met de grootste afstand tot de arbeidsmarkt. Dat wil niet zeggen dat er geen verwachtingen gesteld mogen worden bij een traject naar werk. Integendeel: verwachtingen stellen vanuit vertrouwen toont mensen in armoede dat ze ertoe doen en dat iemand in hen gelooft - terwijl ze zelf vaak nog in zichzelf moeten leren geloven. Concrete afspraken en verwachtingen stellen, kan bovendien voor de nodige structuur zorgen. Maar deze **verwachtingen moeten haalbaar zijn**. Ze moeten ten alle tijden **rekening houden met de context** waarin iemand leeft.

Als je in een woning woont die niet conform de wet is – geen elektriciteit, geen warm water, schimmel op de muur - en als je dan elke dag kleren moet wassen omdat je

---

⁴ [Wim Van Lancker: Vanuit welbegrepen eigenbelang | Zwijgen is geen optie](#)

bv. in de horeca werkt en propere kleren moet hebben... Als je elke dag op tijd op je werk moet zijn, ook al heb je de middelen niet om er te geraken ... Zie je de bergen aan hindernissen die iemand in armoede moet nemen om maar iets op de arbeidsmarkt te kunnen doen? En daarmee is er nog niks verbeterd aan de thuissituatie.

Drempels structureel wegwerken

Zoals al eerder aangehaald, zijn er **veel drempels die de stap naar duurzaam werk in de weg staan** voor mensen in armoede. Ze komen onderweg veel obstakels tegen die ze allemaal tegelijk moeten aanpakken. Dat maakt **onvermijdelijk deel uit van hun traject** naar werk.

In september ben ik gestart met tweedekansonderwijs. Voordien had ik problemen thuis. Die moesten eerst opgelost worden, anders lijdt je school hieronder. Bij En Route (ESF-project lokale partnerschappen voor jongeren) hebben ze me hiermee geholpen.

Onze mensen geraken er fysiek gewoon niet. In onze gemeente is er geen kantoor en met openbaar vervoer geraak je er amper. Bij ons zijn er ook veel anderstaligen die de website ook niet begrijpen.

Drempels op lange termijn wegwerken, vraagt bovendien **een aanpak die organisaties en/of diensten overstijgt**. Daarbij moeten organisaties inzetten op de uitbouw van een netwerk rond de kwetsbare werkzoekende. **Samen met de werkzoekende werken ze aan het overkomen van drempels**, gebaseerd op diens noden. In theorie zit dat alvast goed bij de opbouw van de lokale partnerschappen. Een belangrijk aandachtspunt is dat de partnerschappen **voldoende flexibel** zijn, om te kunnen **inspelen op de noden** van de mensen die ze begeleiden.

Een stabiel inkomen boven de armoedegrens

Een stabiel inkomen boven de armoedegrens is een van de basisvoorwaarden om nog maar aan de stap naar werk te kunnen denken. **Zonder financiële zekerheid hebben veel mensen in armoede niet de ruimte om moeilijkheden aan te pakken en drempels richting de arbeidsmarkt te overbruggen.**

Voor mij was financiële stabiliteit heel belangrijk. Zonder die zekerheid had ik niet de mentale ruimte om de stappen te zetten die nodig waren om te kunnen gaan werken. Ik moest op zoek naar een betere woning, werken aan mijn sociaal isolement, aan mijn zelfvertrouwen ... Als je uitkering dan heel onzeker of te laag is, gaat dat niet. Dan ben je puur bezig met overleven.

Mijn trajectbegeleider stelde mij een traject voor jongeren zonder middelbaar diploma voor. Ik kreeg toen een uitkering maar die was niet hoog genoeg om mijn gezin te onderhouden. Het viel ook niet te combineren met werk 'on the side' en voelde als bezigheidstherapie. Ik moest bijvoorbeeld sporten, maar hoe gaat me dat aan een betere job helpen?

Het bestaande systeem van uitkeringen en statuten biedt die financiële zekerheid momenteel nog onvoldoende. Vooral **de overstap tussen verschillende statuten zorgt voor veel onzekerheid**.

Om de opleiding tot ervaringsdeskundige te volgen, moest ik overstappen van invaliditeit naar het statuut werkzoekende. Daardoor daalde mijn inkomen met €300/maand, maar dat wist ik nadien pas. Niet iedereen kan dat 4 jaar volhouden. Je straft op die manier mensen die aan hun toekomst willen werken.

Hoewel er bij beleidsmakers steeds meer stemmen opgaan om de financiële ondersteuning van (langdurig) werkzoekenden te beperken⁵, tonen zowel ervaringsdeskundigheid als wetenschappelijk onderzoek aan dat **het verlagen van uitkeringen de transitie naar werk niet noodzakelijk bevordert**⁶. Vooral de conjunctuur of de economische omstandigheden blijken een invloed te hebben op de mate waarin (langdurig) werkzoekenden de stap naar werk (kunnen) zetten⁷. Bovendien toonde onderzoek in het verleden al aan dat activeringsmaatregelen een groter effect hebben wanneer de levensstandaard - met andere woorden: het gezinsinkomen - niet te sterk gedaald is tijdens de periode van werkloosheid⁸.

De nood aan financiële stabiliteit gaat niet alleen over uitkeringen boven de armoedegrens. Ook **inkomens uit loon moeten voldoende hoog zijn** om in het levensonderhoud te voorzien. Zo niet, zal het draaideureffect optreden.

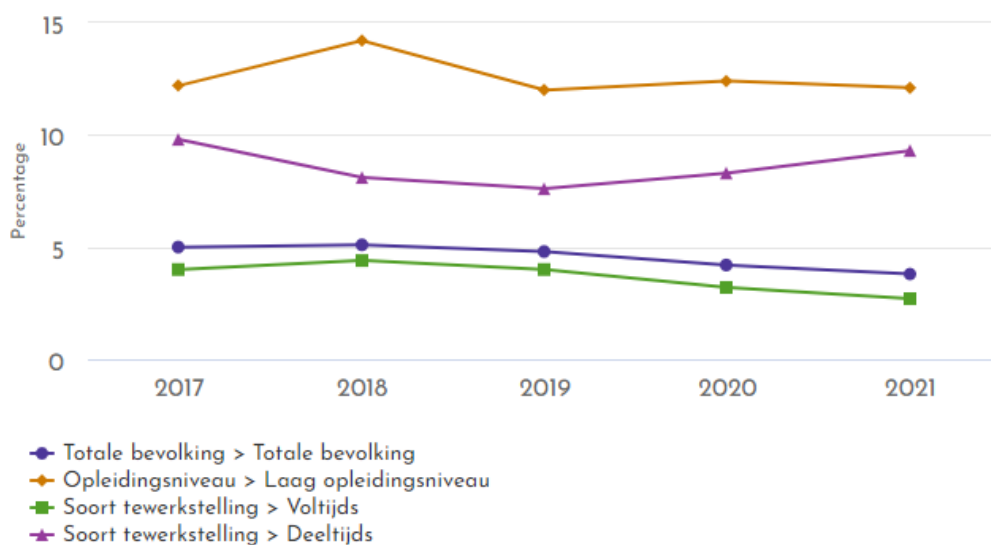
⁵ [Beperking werkloosheidsuitkeringen in de tijd | vrt](#)

⁶ [The effect of declining unemployment benefits on transitions to employment | OECD](#)

⁷ [10 jaar versterkte degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen | RVA](#)

⁸ [Tewerkstelling en armoede: Vier lessen om het aandeel baanloze gezinnen te verminderen | Wim Van Lancker - Over.Werk](#)

Grafiek: Werkenden met armoederisico.⁹

Bovenstaande grafiek laat zien dat werk globaal genomen nog steeds een relatief goede bescherming biedt tegen armoede. Toch lopen **bepaalde groepen een groter risico op armoede, ook al zijn ze aan het werk**. Bij mensen in armoede is er bovendien vaak sprake aan een combinatie van verschillende risicofactoren: denk aan een alleenstaande moeder met een migratieachtergrond en zonder diploma, die noodgedwongen deeltijds werkt omdat de zorg voor een gezin moeilijk te combineren is met voltijdse werkuren. Onderzoek toont bovendien aan dat kwetsbare werkzoekenden vaker terechtkomen in tijdelijke en/of deeltijdse contracten¹⁰.

Het is bijna een vicieuze cirkel: **kwetsbare groepen komen vaker terecht in preciaire arbeidsomstandigheden; preciaire werkomstandigheden maken het moeilijker om effectief uit de armoede te geraken**. 'Een' job vinden, is met andere woorden niet de beste manier om sociale inclusie van mensen in armoede tot stand te brengen. Werk kan maar bescherming bieden tegen armoede indien het gaat om kwalitatief werk dat zekerheid en een menswaardig loon biedt.

De lokale partnerschappen kunnen zelf meestal niets veranderen aan de systemen en de financiële situatie van mensen in armoede. Toch vinden we het belangrijk om er in dit dossier de aandacht op te vestigen.

- **Lokale partnerschappen hebben een signaalfunctie naar het beleid.** Begeleiders binnen de lokale partnerschappen vangen enorm veel signalen op van werkzoekenden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Daardoor worden niet enkel individuele drempels, maar ook structurele weeffouten in het beleid zichtbaar. Door hiaten in het systeem aan te kaarten, kunnen de lokale partnerschappen structurele verandering initiëren die de sociale inclusie van kwetsbare groepen bevordert.

⁹ [Werkenden met armoederisico | Armoedecijfers.be](https://www.armoedecijfers.be)

¹⁰ [Trendrapport 2022: Kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt | Steunpunt Werk](#)

- **Het is belangrijk om mensen in armoede zo goed mogelijk te informeren over de (financiële) effecten van bepaalde keuzes.** Trajectbegeleiders binnen lokale partnerschappen moeten zich bewust zijn van de onzekerheden die gepaard gaan met de overstap naar bepaalde statuten, jobs of opleidingen. Het een belangrijke reflex zijn om na te denken over het meest wenselijke traject voor de werkzoekende: Is het bijvoorbeeld een goed idee om een persoon in armoede de zoveelste onbetaalde stage of het zoveelste vrijwilligerswerk te laten doen? Helpt dat deze persoon effectief (financieel) vooruit? Wat zijn de effecten hiervan op korte en lange termijn? Leid mensen niet toe naar systemen waarbij ze er financieel op achteruitgaan indien te vermijden (en het op langere termijn geen voordelen biedt).

Conclusie

Mensen in armoede hebben **nood aan integrale trajectbegeleiding op maat**. Reguliere dienstverlening kan hier om institutionele redenen niet altijd aan beantwoorden. Ze werken binnen strikte kaders die het niet altijd mogelijk maken om tegemoet te komen aan de noden van werkzoekenden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Bovendien hebben ze veelal niet de expertise om het hoofd te bieden aan alle obstakels die duurzame tewerkstelling van mensen in armoede in de weg staan.

Het Netwerk tegen Armoede ziet **veel potentieel in de lokale partnerschappen**. Ze bieden de kans om uit te breken uit de bestaande structuren, kwetsbare werkzoekenden beter te bereiken en in te spelen op hun noden. Inspelen op de lokale noden en context is daarbij een kracht, hoewel de kwaliteit van het aanbod dan weer niet mag vasthangen aan de lokale context. De kwaliteit van het aanbod moet voor elke kwetsbare werkzoekende, waar in Vlaanderen die ook woont, gelijk zijn. Om die reden is het **belangrijk dat de noden van de doelgroep al worden meegenomen in de fase van capacity building**, in de ontwerpfase.

Vanuit het armoededecreet heeft het Netwerk tegen Armoede de opdracht om **dialogo tussen beleidsmakers en mensen in armoede** tot stand te brengen. Momenteel worden de lokale partnerschappen nog teveel in het vacuüm van bestaande dienstverleners vormgegeven; dienstverleners die de doelgroep vandaag bovendien nog onvoldoende bereiken. Het Netwerk tegen Armoede vraagt dan ook met aandrang om haar aanbevelingen mee te nemen in de uitbouw van de bovenbouw van *alle* lokale partnerschappen en **alle fasen van het project in overleg met ervaringsdeskundigheid vorm te geven**.

Enkel wanneer kwetsbare werkzoekenden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt echt gehoord worden, voldoende inspraak krijgen en eigen beslissingen mogen maken, er de tijd wordt genomen om echt op maat te werken, mensen kansen krijgen en fouten mogen maken, structureel drempels weggewerkt worden en werk wordt gemaakt van stabiele inkomens boven de armoedegrens, zullen ze duurzame stappen richting werk kunnen zetten.

Meer informatie? <https://netwerktegenarmoede.be/nl/thema-s/werk>